

Na první poprázdňinovou výpravu jsme se vydali v tomto složení: Kuba, Kuba, Kuba, Vašek, Jindra, Jitka (většinou známá jako Pěna), Pěnipes (ano, vidíte dobře, jen jeden!!!) a Karča. Prostřední Kuba měl trochu smůlu, protože žádné jiné dítě už nejelo (jen Kubík a později Hanča a Mája, ale to je holt trošku jiná věková kategorie).

Přijeli jsme v pátek vlakem. Počasí nic moc, tak jsme se stavili u Tropa na čaj. Ukázal nám úžasnou hračku – inteligentní plastelínu, se kterou si i ti nejstarší vydrželi hrát dost dlouho. Pak jsme se ubytovali v klubovně místní sokolovny, přímo nad hospodou (tu zmiňuji, neboť jsme tam večeřeli). Chvilí jsme hráli frisbí, ale na mokré trávě to moc nešlo.

V sobotu jsme šli na výlet, bohužel si teď nevzpomenu, jak se to místo jmenovalo, ale byl tam kostel s rozhlednou a bylo to tam fakt pěkný. (pozn.: autora: Byl to Křížový vrch, ale v rámci zachování autentičnosti nechávám i původní zápis.) Chvilí předtím se k nám připojil Buclík. Cestou zpátky jsme šli kolem něčeho, co by šlo nazvat westernové městečko, kde chodili lidi v kloboucích a kožených kalhotách a tvářili se u toho fakt drsně (jen nevím, jestli měli vlčáka Johnyho). Myslím, že část cesty s námi šli Trop s rodinou.

V neděli jsme šli pár kilometrů na vlak do Přeštic. Kuba s Kubíkem se ale odpojili dřív. V Přešticích jsme si dali spousta kopečku zmrzliny, páč každej třetí byl zdarma (jsme prostě banda hamounů), a blbli s brejlema a palestinou. A pak jsme jeli domů.

Karča